WIADOMOŚCI Z PLACU BOJU.

Województwo Lubelskie. — Naczelnik Wojenny Województwa Lubelskiegy, dowodzący Oddziałem 3cim, donosi:

Po utarczce stoczonéj z kozakami pod Uścimowem, połączyłem się z oddziałem Ćwieka i Eminowicza, a następnie posunąłem się pod Lublin, celem zaalarmowania tamtejszego garnizonu. Z Mełgwi zrobiłem marsz flankowy na Łańcuchów, Puchaczew, Olchowiec do Chełma. 5go sierpnia rano stanąłem w Chełmie, gdzie mi doniesiono, że trzy roty piechoty i sotnia kozaków idą do Chełma na stałe kwatery i prowadzą ze sobą kilku aresztowanych obywateli. Wyszedłem z Chełma na spotkanie nieprzyjaciela, który zatrzymał się pod Pokrówką. Porządek, w jakim stanęli nasi, był taki: mój oddział tworzył prawe skrzydło, Ćwiek z Eminowiczem lewe skrzydło i środek zajęli. Moskale stanęli pod karczmą Poczekajką. Rozwinąwszy celnych strzelców w tyraliery, kazałem dwom oddziałom jazdy okrążyć lewe i prawe skrzydło moskali i zabrać im tył. Przez półtory godziny bój trwał bez stanowczego rezultatu. Żołnierze mojego oddziału, widząc, że moskwa z pozycyi pod karczmą nie ustępuje, ruszyli do ataku. Skoro moskwa spostrzegła, że dłuższe trzymanie się zagraża jéj zupełnem zniszczeniem, zaczęła się cofać. Żołnierze moi, przez dzielnych oficerów prowadzeni, ponowili wtedy atak.— Moskale parci przez dzielną naszą wiarę, cofnęli się do Depułtycz, gdzie nowe zajęli stanowisko. W kilka chwil wieś została zajętą przez moich żołnierzy i moskale z niéj wyparci. Major Büchner, dowódca oddziału nieprzyjacielskiego, sławny z okrucieństw popełnianych na naszych jeńcach w Częstochowie, ciężko ranny. Moskwa utraciwszy dowódcę, w popłochu pierzchła do lasu, nasi zaś ciągle ją ścigając zapuścili się za nią, aż do wsi Żdżanne.

Moskali padło 90, 50 było rannych. Z tych część w karczmie Poczekajce została spaloną przez samychże moskali.

Nasze straty wynoszą w zabitych 12, w rannych zaś 60. W liczbie zabitych znajduje się nieodżałowanéj straty, mąż zasług wielkich, Komisarz Nadzwyczajny Rządu Narodowego, Obywatel Oskar Aweyde. Posłany przed kilku tygodniami dla obejrzenia i uporządkowania Województw Podlaskiego i Lubelskiego, na godzinę przed bitwą zjawił się w obozie, pełen wiary w przyszłość i téj energii, która otuchą i zapałem natchnęła cały obóz nasz, a w kilka godzin potem własnemi rękami sypaliśmy mu mogiłę, polewając ją łzami boleści.

W bitwie téj z mojego oddziału odznaczyli się: Szef Sztabu Białobłocki, Kapitan Kulczycki, Zielonka, Witkowski, Kotowski Leon, Krasnowolski, Adjutant Piotrowski, Siniewicz Podporucznik 2go plutonu jazdy, któremu poleciłem w czasie boju pełnić obowiązki Adjutanta, Bronisław Zbyszewski, Jan Lipski, Rotmistrz Niedźwiedzki, Hiketta; Porucznik Otto, Jost, Chorąży Majewski; podoficerowie: Klein, Gołębiowski, Djaczyński, Ruciński, Dymowski, Sienkiewicz, Dutkiewicz, Charaszewski, Szulakowski. Niomcewicz, wachmistrz Żebrowski; żołnierze: Łaniewski, Grzesicki awansowany na Podporucznika, Kowalski, Strudzicki, Czajkowski, Tomaszewski, Gałęzowski, Depczyński, Sieszycki, Dmochowski.

Podajemy niżéj listę walecznych obrońców niepodległości, poległych w bitwie pod wsią Szczatowem w powiecie Lipnowskim, dnia 9go lipca 1863 roku: 1) Kruszyński, oficer kosynierów, z Golubia; 2) Józef Szychodła ze wsi Babca, wyrobnik; 3) Wojciech Mieszkowski z Sierpca wyrobnik; 4) Teofil Wiśniewski z Warszawy, bardzo żałowany oficer; 5) Michał Dawidzki, z Tłuchowa, gospodarz; 6) Józef Stankiewicz z Prus, oficyalista; 7) Szymański z Płocka, szewc; 8) Ignacy Tarnowski z Dobrzynia, cieśla; 9) Walenty Wiśniewski z Sierpca, żołnierz nieograniczenio urlopowany; 10) Maxymilian Konopacki z Prus; 11) Maryan Karczewski z Golubia; 12) Józef Ludwiński z Dobrzynia; 13) Bramberger z Prus, piekarz; 14) Stanisław Godlewski z Lipna, syn urzędnika; 15) Kruszka, b. guwerner z Choczna; 16) Edward Buse z Sierpca, b. właściciel dóbr; 17) Kinka Jan z Sierpca, parobek; 18) Antoni Nowakowski, wyrobnik z Sierpca; 19) Antoni Wiśniewski z Sierpca, syn wyrobnika; 20) Sapiecha August z Prus (niewiadomego stanu, bardzo ładnie ubrany); 21) Stanisław Sadowski z Hornowka; 22) Franciszek Portecki z Płocka, subjekt kupiecki; 23) Dechman Michał z Włok, parobek; 24) Tomasz Kurządkowski z Sierpca, parobek; prócz tego, 10 innych nieznanych i 8 rannych, z których 25) Józef Rumiński z Cisewa zmarł, a Władysław Ładyński ma zadanych 18 ran.

Warszawa dnia 28 sierpnia 1863 r.

